

[4]

Āka't [4] T

Tá'bor

[1973]

" Žistene, ty kurvo ! ! ! "

Rozeplým zipem se mi do spacáku nasypal sníh.

Žisten spokojeně vrní zabalen v igelitu.

" Tos mě nemoh vzbudit ? "

" Ale když jsi tak pěkně pochruoval !. "

Jakmile jsem opustil spásné teplo spacáku rozklepela mne zima. Vítr hnal sněhovou krupici přes černou skvrnu včerejšího ohniště.

Ještě je teplé, teplé .. Klepe se mi ruka tak, že si málem ublížím, když jdu na záchod.

Honem zapnout poklopec a rozdělat oheň, drobné dříví je připravené, jen se přemluvit ke kleknutí do sněhu a foukat ..

.." Myslíš, že by to Orlík vydržel ?

Já věřím, že je to jezero dost dlouhý, aby zachytilo tu nárazovou vlnu .."

.." Jo kamaráde, to by byla srěnda, jako když rozeplínáš trhnutím patenty na poklopci ..

Ty by šly jedna za druhou .."

" A v Praze by vlna chytla odraz od srázu

Stalnova pomníku a vzala by to po Vinohradský nahoru .."

.." Víš, co je nejdůležitější mít sebou, když praskne přehrada ? " " ? " " krumpáč a plavky -
- Prokopáš se těma šutrama, co dou napřed a pak si můžeš zaplavat .."

" Táhlaten barák mđ připomíná pivo "

" Co ? Je to hospoda ? "

" Ne, má pěknou bílou čepici .. "

Sníh se propadá po kotníky, ta hnusná
zmrzlá kůra člověka děsně umlátí.

Šlápnout - propadnout. Šlápnout - propadnout...

Předevčírem, když jsme našli k večeru

boudu už jsem byl jak po jízdě na koni -

- a pak ještě sekat soušku, moc jsme toho
taky u rozpálených kamen nenaseděli ..

" ..a jak je venku ? "

" Tady je hvězd jak nasráno " hulákal

zisten doprovázen zvukem pranímků

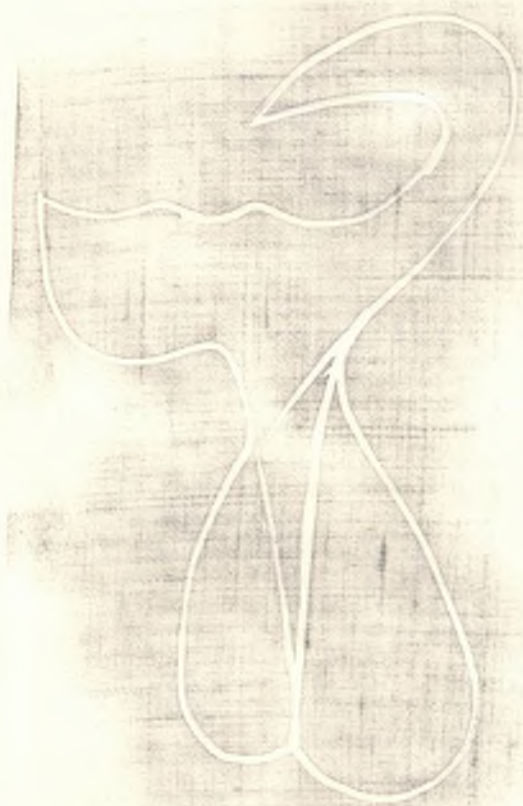
dopadajícího na sníh. Zapínal se už uvnitř.

" Kam vede tahle cesta ? "

" Krz pěkněj les. "

/ Zimní obrázek /
leden 1979 /

ov moc slov moc slov moc slov moc slov moc slov moc slov moc slov

Jen pár slov

Malý stín

veselé záchvěvy měkkého hlasu

čisté

tvary rydlam nedotčené

Chci napsat básně

o malém protáhlém stínu

v modré

rozkvetlého tureckého sedu

otočil jsem budík ke zdi
struny přiblížil k vlastním stínům
všechno zbytečné bolestivě vyřezávám
otočil jsem budík ke zdi
jeho monotónnost naplňovala naše nevědomí

Usmívám se
Frajer Luke baští vajíčka
Já věděl, věděl že to dokážeš ..
A já ne.

Nevěděl jsem nic
Ani jsem si nevěřil
Všechná je venku
Ne ne ne ne ne
Chci rozbít telefonní automaty
a nevědět, co potom víš
v ruce mám prázdnou a dno kapsy
v ruce mám monotónní chlad
budíka otočeného ke zdi

Plamen

Zasmrdělo třicet stříbrných vlasů
děda vševěda iškarotského

Přepočítal jsem ukradené myšlenky
a ohřál se

Něco spadlo na zem, postava se nahnabila

Stárneš, ruce se ti klepou

jseš starej odkecanej chlap

co ještě chceš

co ještě chceš

spočinutí

spočinutí

spočinutí

Vybavil jsem si tvůj obraz
a hrál dlaně mezi stehny
Hodina života
leskne se černá ~~XXXX~~ bezmocnost
Ono se řekne vnímej

Jsi koláž s tvarem zrcadla, socho
bolestné bolestné bolestné

Mluví klínové písmo

Jsem úplně jiné než chci

Banány jsou žluté, zelené nebo mokré

moc slov moc slov moc slov moc slov moc slov moc slov moc slov moc slov moc

Vytvářím význam nebo on mne ?

Vytvářím význam nebo on mne ?

kde začít hledat souvislosti

můžeš věřit

že na ~~této~~

světě se

nic

nemůže

ztratit

.....

.....

A ty, larvo obalující se vlákny

Cožpak máš jistotu proměny ?

